

LÁMPÁS

Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? (Zsolt 27,1)
Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja – IX. évfolyam 2. szám 2010. nyár

Szeverényi János: Van-e személyazonosságunk?

Különös, a keresztyének számára is megfontolandó gondolatokat találtam az ÚJ ÉLET zsidó hitközségi lapban (2007. május 15. Ijjár 27. 5767.)

Részlet a hosszabb vezércikkből:

A „személyazonossági igazolvány”

A sávuot számunkra a Tórát jelenti. Átvétele ide datálódik, és mivel a Tóra másságunk alapja és záloga, ez tulajdonképpen a zsidóság személyazonossági igazolványa”. Ettől vagyunk zsidók, ez az, ami bennünket megkülönböztet a többi néptől. Nem arra lettünk kiválasztva, hogy uralkodjunk a népek felett, se nem arra, hogy mi legyünk a legnagyobb, legnépesebb náció a földön – hiszen mi vagyunk a legkisebb –, hanem arra, hogy tartsuk be a Tóra törvényei, és ezáltal mások, jobbak legyünk. A mai modern időkben, akinek nincs születési bizonyítványa, az talán meg sem született, akinek nincs „személyazonossági”, az egy „no man”, nem létező ember. Pontosan így vagyunk mi is a Tórával. Akinek „nincs”, vagyis nem ismeri, nem tanulja, nem tartja, az csak a dolog negatív megnyilvánulásaiban zsidó. Abban, hogy a gazdanépek utálják, kinézik, bűnbaknak tartják – a folyamat az auschwitz-i rámpán végződött. Ezért sávuot, a Tóra-adás ideje, a zsidó nép születésnapja is egyben.

(Naftali Kraus: Sávuot, a „tóra-kapás” ünnepe)

Néhány megjegyzés mindezekhez:

1. A mi pünkösdünk zsidó háttere az ún. Sávuot, Hetek Ünnepe, az Aratás Ünnepe vagy a Zsengék bemutatásának Ünnepe. A Tóra-adásról kevésbé beszélünk. Kr. u. 140-ben döntött a szanhedrin az ünnep ilyen értelmezéséről. Ma a zsidóság elsősorban a Tóra ünnepeinek tartja.

2. Ezen az ünnepen meg kellett jelenni az Úr előtt Jeruzsálemben. Egy ilyen ünnepen született Krisztus Egyháza is, a kijelentett törvény, evangélium és Szentlélek által.

3. Megdöbentő, hogy milyen lényeges gondolatokat fogalmazott meg a cikk szerzője. Ennek mintájára feltehető az a kérdés, hogy mi egyáltalán **létezőnk-e a törvény (Tóra) és az evangélium világos, egyértelmű hirdetése és megtartása nélkül. Élhetünk-e (nem a verklire, vegetálásra gondolok) a Lélekkel, Tűzzel való beteljesedés nélkül? Van-e „személyazonosságunk”?** Lehet-e ennél fontosabb ünnepi kérdésünk?

Péliföldszentkereszt kalandozásaink

Verőfény, langymeleg, madárcsicsergés...

Hónapok óta vártuk már a légköri helyzet ilyen alakulását. Egy kilenctagú társaság tagjaként az általában legkellemesebb hónap első napján, a munkálkodás nemzetközi emléknapján, a Bajna és Bajót között felkelhető Péliföldszentkereszt nevet viselő terület, illetve környezete becserkészésére indulhattam és érkezhettem.

Schermann Gábor lelkes – érzésem szerint jelentős energia-, idő-, figyelem- és gondolkodásbéli ráfordítást igénylő – furfangos, játékos, szórakoztató feladatsorba ágyazott útmutatásai alapján indítottuk és jártuk végig a körút jellegű etapot. A természet, legelésző lovak általi közelsége, kockaköves út mentén felismerhető műtárgyak, étkezésre és pihenésre is kiváló lehetőséget nyújtó erdei „oázis”, sziklameredélyen olvasható felirat, hűvösen titokzatos barlangok, háborúban elesett honvédek emlékét őrző hely, valamint impozáns kőoltár szolgált stációként utunk során.

Csoportunk három fiúgyermek tagja permanens „küzdelmet” folytatott az „élenjárás” pozíciójáért, amelyet gyakori verbális és kézitusa formájában realizáltak. Juhász Dénes barátunk „kamaszosan” maliciózus megjegyzéseivel következetesen borzolta, mind a legifjabbak, mind a fiatalok felnőttek idegeit. Gyülekezetünk lelki vezetője és – a gyermekek számára „mamiként” is teljesítő – Götzl Andrea megfelelő időzítéssel érkező pedagógiai ihletésű megnyilvánulásainak köszönhetően a kaotikus elhajlás veszélye nem fenyegetett minket. Kellemesen melengető érzéssel töltött el engem a gyermekek boldog féktelensége –

amely a túránk finisében egy tágas mezőn huzamosabb ideig tartózkodván domborodott ki számomra leginkább –, Juhász Dénes időnként bájosan pimasz, máskor pedig az emberi élet fajsúlyos kérdéseiről kiérlelődött elme birtokosaként tájékoztató, tudósító, ismeretanyaggal készséggel szolgáló férfiúként való viszonyulása társaságunk tagjaihoz. Vertényi Domonkos folyamatos segítőkészsége, reánk és szükségleteinkre való figyelése, személyiségének a közösség tagjait a szolidaritás irányába terelő és ott megtartó jellege. A vasreszelék-darabkák magnetikus anyag jelenlétében bekövetkező elrendeződésére emlékeztetett Götzl Andrea gyermekekkel való kapcsolata. Akár segítséget igényeltek, akár szelíden kulturált elterelésre volt szükségük valamely számukra veszélyt is magában hordozó élethelyzet vonatkozásában, Andreára bizalommal számíthattak és számítottak. Ennek eklatáns példáját a sziklalépcsőzeten való fel-, illetve lefelé közlekedés során tapasztalhattuk. Úgy gondolom, a gyermekek ösztönösen is érzik, honnan várható a tettet, lelket-pszichét, szellemet folyamatosan konszolidáló szeretet.

Schermann Gábornak ebben a formában is hálásan köszönöm ezen csodaszép és számomra a teljesség érzését is eredményező program előkészítését, megszervezését, tartalommal való megtöltését és irányító jellegű védnökségét.

Nagyon köszönöm a Bettina, Alex, Ricsi, Áron összetételű gyermek-kvartettnek és a már említett ifjonti felnőtteknek ezt a „GONDVISELÉS” által ihletett az együvé tartozást kifejezésre juttató „gerecseszimfóniát”.

Dombi Attila

AZ EVANGÉLIKUS KÓRHÁZI LELKI-GONDOZÓI SZOLGÁLAT KONFERENCIÁJA

2010. június 4-5. Piliscsaba

Kedves Testvérek!

A konferencia témája, melyen részt vettem, a Család volt. Kórházlelkészek tartottak előadásokat, tettek bizonyosságot Krisztusról.

Pénteken Radosné Lengyel Anna azokról a családokról mesélt, akik egyházi iskolába íratják a gyermeküket, nem hitbéli, hanem erkölcsi meggyőződésből.

Molnár József a Hellinger-féle családterápiás módszerről beszélt, amely azt vizsgálja, hogy valójában kit és miért nevezünk családtagnak.

Balogh Éva a tizenévesek gondjairól, problémáiról tartott előadást.

Az est folyamán alkonyi sétára, csendességre, szemlélődésre invitálta a testvéreket Honti Irén. Szombaton Liptákné Gajdács Mária saját családján keresztül mutatta be mindnyájunknak a velünk törődő Krisztust.

A konferencia zárásaként Kulcsár Zsuzsanna azokról az örömről és fájdalomról mesélt, amiket megtapasztalt kórházi munkája során. Többek között imádságban hordozta az elhagyott csecsemőket és magukra maradt szülőket.

Nagyon áldott volt ez a két nap számunkra.

Testvéri szeretettel: Vertényi Domonkos

Virágvasárnapi Emlékeim

Virágvasárnap már rég volt, tudom, de ez a nap idén mély nyomokat hagyott bennem. Első elmélkedésem istentisztelet után volt. Böjti énekeink bizony néha kiváltanak belőlem olyan hangulatot, amit én csak „érfelvágósnak” nevezek. (Elnézést konzervatívabb társaimtól.) Persze soha sem fordult meg ilyen a fejemben ténylegesen, csak legjobban ezzel a szóval tudom jellemezni azt a kétségbeesett hangulatot, és boldogtalan lelkiállapotot, ami ilyenkor eluralkodik rajtam. Hogy miért? Mert eszembe juttatják, valójában mennyire semmirekellő, és használhatatlan tudok lenni. Pl.: EÉ 198/2,3:

„Megostoroznak, szent arcodba vágnak,
Szűrő tövissel gúnyból koronáznak.
S te keresztfádon tűrsz, míg őket áldod.
Kint, szomszúságot.”

„Én, én okoztam minden szenvedésed.
Bűneim vittek keresztfára téged.”

És ha végiggondolom, hogy tényleg mennyi mindenért kellett ott megfizetnie, hát... és ezek eddig csak az én bűneim, és csak azok, amiket eddig elkövettem. Sajnos ismerem magam, és nem valószínű, hogy hátralevő életemet megúszom botlás nélkül. EÉ 198/5:

„Ó mérhetetlen szeretet csodája!”

Valóban. Tavaly kántorképzőben Ittzés János püspök prédikációjában felolvasta Jézus modern orvosok által írt „boncolási” jegyzőkönyvét. Bizonyítandó, hogy tényleg nagyon durva halált halt. És ennek a halálnak Én vagyok az oka, hát csoda, ha depresszióba esem, és elveszettnek érzem magam? Valóban lenne rá okom, ha itt lett volna vége a történetnek. Még ugyanazon az istentiszteleten megkaptam a választ, a reménysugarat, amitől érzem, azt a mérhetetlen szeretetet, ami annyira túlcsordul, hogy el sem bírom könnyek nélkül. Ugyanis: EÉ 369/2,3:

„Jézus, Üdvözítőm, ÉL, Vele együtt én is élek...
Miért csüggednél, bágyadt lélek?
Híveit ő nem hagyja...”

„...Nem szakít el tőle már sem élet sem a halál!”

Jézus él, és már nem számít a rossztett, ő szeret, és én viszontszeretem, és tudom, hogy további botlásaim lesznek, de ő megbocsájtja, ha kérem. EÉ 369/6:

„Hívek ama szép hazát Már e földön keressétek...”

Megtaláltam. Ezt jelenti húsvét a számomra. Nincs mitől félnem. Van kihez mennem, mert van, aki azóta is vár Rám, Ránk, azóta, hogy legyőzte a Halált.

Másik emlékem ennek a túlradó örömnak a továbbvitele, megerősítése, és kifejezésre jutása. Itt a legtöbbet ezzel mondhatom el: Bach: János passió. Egy kántorképzős barátom meghívott, hogy menjek el, és hallgassam meg a deák-téri templomban, ahol ez minden évben elhangzik. Ahogy említettem, a bennem túlradó érzelmek levezetésének nem mindig találom meg a legjobb módját (lásd sírás). Bach tudta hogyan kell, Salamon bácsi (a karmester) pedig tudja, hogyan közvetítse a kórus, és a zenekar által. Egy idő után remegve kívántam, bárcsak én is ott állhatnék, és én is énekelhetnék. Csodás volt. Anyuval össze-összenéztünk, ahogy egyik-másik korál részletben felismertük hétköznapi templomi énekeinket. És amikor vége lett, újra éreztem a békességet, és az erőt, hogy továbbmenjek az úton. Azóta is az egyik szoprán ária jár a fejemben, amit válaszképpen énekelt az Evangélista szavaira.

Evangélista: „Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust!”

Így válaszolt erre a szoprán, ahogy én is: „Hasonlóképp követlek én örömteli léptekkel s el nem hagylak Téged, ó életem, és fényem. Segíts előre az úton, engem szüntelen vonjál, taszíts, hívogass!”

És én teljes szívemből kiáltom: MEGYEK!!!

Juhász Orsolya

Csendesnap Nagyvelegen

Tradicionalisan idén is megszervezésre került egyházmegyénkben a pünkösdhétfői csendesnap. A rendezvénynek a nagyvelegi gyülekezet temploma és kastélya adott helyet. A helyi gyülekezet nagy szeretettel fogadott bennünket, a résztvevők többsége jó ismerősként köszöntötte egymást, szinte otthon éreztük magunkat. A jó közérzetünkhöz hozzájárult a szívélyes fogadtatáson túl a szép májusi idő, a környezet hangulata, egyszóval testi, lelki felüdülés fogadott bennünket.

Minden korosztály jelen volt, a programok is ehhez igazodtak. Jó meglátás volt a szervezők részéről, hogy a gyermekeknek külön foglalkozást iktattak be, hogy a felnőttek témákon el ne unják magukat. Ami engem különösen megfogott, az Zászkaliczky Pál lelkész úr prédikációja, amelyben egy bibliai szakasz megértéséhez nyújtott segítséget. Ezt követte egy fiatal szociológus előadása, aki a különböző korosztályok vallásgyakorlási és felekezeti „vándorlásai” vonatkozásában nyújtott hasznos ismereteket számunkra. Ezek mellett a nap további eseményei hozzájárultak a szeretetteljes hangulat megteremtéséhez. Ebéd a kastélyban volt, ahol gazdag kínálattal fogadtak, köszönet ezért is a vendégfogadóknak. A nap hátralévő idejét is hasznos programok színesítették, mint a helyi fiatalok bábelőadása, a székesfehérvári ifjúság színelőadása, a

móri énekhar hangversenye. Nagyon tetszett a helyi gyülekezet bemutatkozása, aminek kapcsán megismerhettük a gyülekezetre jellemző, számára fontosnak bizonyuló állomásokat, jelenségeket történeti áttekin-tésben is.

Ezen a napon mindenki otthon hagyta a gondokat, bajokat, és imádságos szeretettel tudunk egymás felé fordulni, érezhettük a Szentlélek Isten munkálkodását szívünkben. Ez érezhető volt énekléseink során, amikor is szívet, lelket melengetőn hívtuk segítségül a Szentlélek munkáját. Úrvacsorás istentisztelettel és Szarka István esperes áldásmondásával ért véget ez a szép nap.

Dombi Lajosné presbiter

Sonkás-sajtos kifli

Hozzávalók:

50 dkg finomliszt, 3 db makkacukor, 1 dl tej, 2,5 dkg élesztő, só, bors, 2 tojás, 3 evőkanál olaj, 20 dkg főtt sonka, 10 dkg sajt (ementáli, trappista), 10 dkg kimagozott olívbogyó vagy ecetes uborka, 1 kávéskanál mustár, 1 evőkanál tejföl, 2 dkg margarin, 1 tojás sárgája, mák, köménymag.

A lisztet a cukros, langyos tejben felfuttatott élesztővel, egy mokkáskanál sóval, a tojásokkal, az olajjal, és egy kevés langyos vízzel hólyagosra dagasztjuk, és kétszeresére kelesztjük. Közben megdaráljuk a sonkát. Hozzáadjuk a durvára reszelt sajtot, a finomra vágott olajbogyót, vagy ecetes uborkát, a mustárt és a tejfölt. Ízlés szerint sózzuk, borsozzuk. A megkelt tésztát lisztezett deszkán vékony lapra kinyújtjuk, négyzetekre vágjuk, mindegyik közepére egy kanálka töltelékkel púpozunk és feltekerjük. (Buktát is készíthetünk belőle). Kikent tepsibe rakjuk, letakarjuk, hagyjuk kétszeresére kelni, a tetejét megkenjük a tojás sárgájával, megszórjuk mákkal vagy köménymaggal. Előmelegített forró sütőben (200 fokon) 40-45 percig aranyárgára sütjük.

Mindenkinek jó étvágyat kívánunk!

Vörösné Hermann Judit

Jörg Zink: A teremtés utolsó hét napja

Kezdetben teremtette Isten az eget és földet

De sok millió év után az ember végre
 elég okosnak érezte magát.
 És szólt: Ki beszél itt még Istenről?
 Magam veszem kezembe jövőmet.
 Kezébe is vette,
 s elkezdődött a Föld utolsó hét napja.

Az első nap reggelén

elhatározta az ember, hogy szabad és jó
 szép és boldog lesz,
 nem Isten képmása,
 hanem EMBER.
 És mert valamiben hinni kellett,
 hitt a szabadságban és a szerencsében,
 a tőzsdében és a haladásban,
 saját terveiben és saját biztonságában.
 Mert biztonsága érdekében
 rakétákkal és robbanó atomfejekkel
 töltötte meg talpa alatt a földet.

A második napon

elpusztultak az ipar szennyvizétől a halak,
 a vegyi kombinát hernyók ellen készített
 porától a madarak,
 a közlekedés kipufogógázától a mezei nyulak,
 a virsli szép piros színétől az ölebek,
 a tengerbe került olajtól
 és az óceánba ürített szeméttől a heringek,
 mivel a szemét radioaktív volt.

A harmadik napon

elszáradt a fű a réten,
 a lomb a fákon,
 a moha a sziklákon,
 a virág a kertekben,
 mert az ember maga irányította az időjárást
 és maga osztotta el pontos terv szerint az esőt.
 Csak egy kis hibája volt az esőt elosztó számítógépnek.
 Amikor végre megtalálták a hibát, az uszályok már
 a kiszáradt folyó fenekén vesztegeltek.

A negyedik napon

a négy milliárd emberből három milliárd elpusztult.
 Egy részük az ember által kitenyésztett baktériumoktól,
 mert valaki elfelejtette lezárni
 a következő háborúra szánt tartályokat.
 A gyógyszerek pedig hatástalanok voltak,
 mert túl sokszor használták őket
 arckrémekben és fogyasztó szerekben.
 A többiek éhen veszttek,
 mert egyesek eldugták a gabonaraktárak kulcsait,
 s Isten átkozta,
 mivel neki lenne kötelessége az embert boldoggá tenni,
 hiszen ő a „jó Isten”.

Az ötödik napon

az utolsó emberek megnyomták a piros gombot,
 mert veszélyben érezték magukat.
 Tűz borította be a földgolyót.
 A hegyek égtek, a tengerek elgőzölögtek,
 a városok betoncsontváza
 elfeketedtek és füstölögtek.
 A mennybéli angyalok látták,
 hogyan válik a kék bolygó először vörössé,
 majd piszkos-barnává és végül hamuszürkévé.
 És tíz percre félbehagyták éneküket.

A hatodik napon

kialudt a világosság.
 Por és hamu takarta el
 a Napot, a Holdat és a csillagokat.
 És az utolsó svábbogár,
 amelyik egy rakéta bunkerben mindezt túlélte,
 belepusztult a határtalan hőségbe,
 mert az egyáltalán nem tett jót neki.

A hetedik napon

nyugalom volt. Végre.
 A Föld kietlen és pusztá volt.
 Sötétség ült a repedések és hasadékok felett,
 amelyek a Föld kiszáradt kérgén keletkeztek.
 És az ember lelke lebegett lidércként
 kísértetiesen a káosz felett.
 Mélyen lent a pokolban pedig
 elmesélték egymásnak
 az ember izgalmas történetét.
 Az emberét, aki jövőjét maga vette kezébe...
 és az ördögi röhej felért az angyalok kórusáig.

A szenvedésről – a gondolkodók és az Írás segítségével

Az alábbi két fejezettel folytatjuk a Lámpás előző számában elkezdett, szenvedésről szóló sorozatunkat.

Közreadja: Cser Ákos

Az élet és a szenvedés értelmessé tételének második kísérlete: Az örök visszatérés

Popper Péter *Lelkek és göröngyök* – Bp. SAXUM 2005. 383.o.

A *körkörös idő* mítoszáról van szó. Minden, ami van, elsüllyed a múltban. Minden, ami elmúlt, visszatér a jövőben. A világ erőinek *ciklikus* mozgását hirdeti az a tanítás. Az egykori létrejövés és a végleges eltűnés iszonyatának vége van. Minden létezés örök, csak a dimenziók váltakoznak. Semmi sem pusztul el véglegesen, az ember sem. Csak néha nem látjuk, majd újra látható az érzékelhető világban.

A legősibb indiai hagyomány négy világkorszak ciklikus ismétlődéséről beszél. A legelső az aranykor (krita jüga), a tökéletes, harmonikus szellemmel átitatott lét. Időtartama 4000 év, azonban megelőzi egy 400 éves hajnak és egy ugyancsak 400 éves alkony. Ezekkel együtt 4800 évig tart. Követi az ezüstkor (tréta jüga). A 300-300 éves hajnallal és alkonnal kiegészítve 3600 esztendő. Az aranykor ekkor már romlásnak indult. A bronzkor (dvápara jüga) összideje 2400 év, mert a hajnal és az alkony 200-200 évre rövidül. Ez már a kifejezett hanyatlás kora. A szellemi erők lassan elhúzódnak a Föld közeléből fokozatosan magára hagyják az embert. Az ember szuverén személyiséggé válik, felel önmagáért, megtanul önállóan dönteni és választani jó és rossz között. S végül a vaskorszak (káli jüga) nevezett 1200 éves fázis zárja a ciklust. A világ már Isten nélküli, gonosz erőtől csábított, mindenki háborúja folyik mindenki ellen, természeti katasztrófák követik egymást egyre sűrűbben. Ez a romlás korszaka, ami valamilyen vilákkataklizmába (pralája) vezet, és a négy jügaból álló nagy korszak (mahá jüga) 12.000 év után véget ér. S a felbomlás után megint kezdődik egy új aranykor.

Megfigyelhetjük, hogy a korszakok egyre rövidülnek, és az emberi lét egészen – biológiáján, szellemén, erkölcsén, műveltségén és társadalmán – a romlás lesz úrrá. Az idő éppen úgy tönkre teszi a világot, mint az emberi testet.

Az örök visszatérés az ember egyéni élete szempontjából az újratestesülést (reinkarnáció) eszméjét hordozza. Az ember

újra meg újra visszatér a fizikai síkra, onnét meg a szellemi dimenzióba. Nincsen hát halál, csak a létezési formák változnak.

A körkörös ciklusok gondolata megjelenik a reneszánsz bölcséletében is. Az olasz természetfilozófusok közül (Cardano, Fracastoro, Telesio, Vico, Leonardo és Galilei) különösen Vico dolgozza ki a *spirituális visszatérés* elméletét. Szerinte a dolgok mindig magasabb szinten térnek vissza és ismétlődnek meg. Összekapcsolja hát az örök visszatérés mítoszát a fejlődés gondolatával.

A kozmikus időtlenség mítoszának legzseniálisabb gondolata jelenvalóság. Mibennünk és közöttünk, vagyis mindenkor és mindenhol jelen van a pokol és az éden is. Kiűzetésünk az édenből úgy történt, hogy elhomályosult a látásunk. Most is az édenben élünk, csak nem látjuk.

Sartre tanúságtétele

Sartre-nak van egy színdarabja, sikerrel játszották nálunk is a magyar címe: *A zárt tárgyalás*. Egy siváran berendezett irodafélében vár három ember. Egy fiatal nő egy középkorú nő, s egy szintén középkorú férfi. Beszélgetésükből kiderül, hogy mindhárman halottak, és az ítéletre várnak. Nem történik semmi.

Beszélgetnek. Elmesélik az életüket. Kiderül, hogy mindhármuk lelkét egy emberélet terheli. A középkorú nő leszbikus, féltékenységében megölte vetélytársnőjét. A fiatal nő szexuális mindenevő, hagyta, hogy valaki öngyilkos legyen miatta. A férfi partizán volt, és megkínózva elárulta egyik társát, akit kivégeztek.

Még mindig nem történik semmi. S mindhárman elkezdi azt folytatni, amit földi életükben csináltak. A leszbikus nő meg akarja hódítani a fiatal, akinek ő is kell, meg a férfi is. A férfi beleszeret a fiatal nőbe, a leszbikusal rivalizálnak. Pillanatok alatt félelmetes feszültség szikrázik fel közöttük. A leszbikus nő megpróbálja megölni a férfit, de nem lehet, hiszen már halott. A fiatal nő mindkettőjüket forgatja az ujjja körül. A férfi örjög és ő bicsaklik ki először. Az ajtóhoz rohan és verni kezdi.

Az ajtó egyszer csak fölpattan. Szomorú öreg pincérféle áll ott. A férfi ráüvölt: „Nem bírom tovább! Engedjen ki! Nem érdekel az ítélet! Inkább megyek azonnal a pokolba!”

Áprilisban meghalt **dr. Selmeczi János** lelkész, teológiai tanár, az Evangélikus Teológus Otthon egykori igazgatója, aki 1948 és 1970 között gyülekezetünkben szolgált. A Lámpás 2006. böjti számában olvashattunk tőle visszaemlékezést az itt töltött éveiről. Életéről és teológiai tanári munkájáról pedig többek között az Evangélikus Élet hetilap május 16-i számában található cikk.

HÍREK, ESEMÉNYEK

- ✿ Az alábbiakban olvasható és más **evangélikus táborok, konferenciák** részvételi költségeit a *Tatabányai Evangélikus Alapítvány* gyülekezeti tagjaink részére támogatja! További részletek, jelentkezési segítség, lehetőségek ügyében érdemes érdeklődni a lelkészi hivatalban.
- ✿ Gyülekezetünk eseményeiről, időről időre **képes beszámolók** jelennek meg internetes oldalunkon, a <http://tatabanya.lutheran.hu> címen. A jelen számunkban található beszámolók közül például a kedves Olvasók figyelmébe ajánljuk a **péliföldszentkereszti kirándulás** és akadályverseny **képeit és a játék internetes változatát**, a <http://tatabanya.lutheran.hu/aktualis/kirandulas-a-gerecseben> címen.
- ✿ **Július 14-18. Szélrózsa találkozó** www.szelrozsatalalkozo.hu
- ✿ **Július 6-7-én** a bibliaköri közösség **kirándulást** szervez **az Őrségbe**. A szállás és az autóbusz létszámkerete alapján még 1-2 hely van, tehát aki még nem jelentkezett, de szívesen jönne, érdeklődhet, illetve jelentkezhet a lelkészi hivatalban!
- ✿ A Fejér-Komáromi Egyházmegye hagyományos **nagyvelegi hittanos tábora** (konfirmáció előtti, illetve általános iskolás korú gyermekek számára) **június 27-től július 3-ig** tart.
- ✿ A nagyvelegi „**nagy tábor**” pedig **augusztus 1-7-ig** várja a már konfirmált illetve felnőtt fiatalokat.
- ✿ *Juhász Dénesék* meghívására dadi házukban tervezünk **tanévnyitó „nomád” tábort augusztus 27-28-án** (péntek-szombaton).
- ✿ A **bibliaórák** „hivatalos”, tematikus sorozatát, melyen Máté evangéliumát olvastuk, ebben az évadban a 15-21. fejezetig, június 17-én befejeztük. Szeptemberben tervezzük a folytatását. A nyár folyamán megbeszélés szerinti témával, helyen és időpontban jövünk össze. Ezek az alkalmak is, akárcsak a tanévközi sorozat, minden érdeklődő számára nyitottak.
- ✿ A **hittanórák** is befejeződtek június közepén. A Szent Margit Iskola evangélikus diákjai – *Tomi és Vivi* – mellett a Tátra utcában gyülekeztünk össze hétről hétre az alsósokkal: *Alex, Betti, Máté, Ricsi* és *Tilla* – valamint a felsősökkel: *Aron, Dénes, René, Timi*.
- ✿ A **felnőtt hittan** alkalmain a tanév folyamán a Biblia könyveinek átfogó ismerete volt a téma. Ősszel terveink szerint egyházunk tanításának alapjaival, Luther Márton Kis kátéjának anyagával és más, hitünket és életünket meghatározó, illetve a résztvevők által felvetett kérdésekkel folytatjuk ezt a sorozatot.
- ✿ A **Tátra utcai kistemplom** felújítása terveink szerint a nyár-ősz folyamán megkezdődik: egyelőre sor kerül a vizesblokk kialakítására a hozzá kapcsolódó legszükségesebb munkákkal együtt, a tető felújítására pedig közösségünk anyagi lehetőségeinek függvényében lesz lehetőség.
- ✿ Június hónapban az **árvíz sújtotta honfitársaink számára** gyűjtöttünk adományokat, többek között az istentiszteleteken kitett külön perselyben. Júliustól pedig ismét a **Tátra utcai kistemplom felújítására** lehet adományokat tenni ebbe a perselybe.

Reménységrovat

AKIK GYÜLEKEZETÜNKBEN 2010. MÁRCIUS 7., BÖJT 3. VASÁRNAPJA ÉS JÚNIUS 20., SZENTHÁROMSÁG ÜNNEPE UTÁNI 3. VASÁRNAP KÖZÖTT ELHÍVÁST KAPTAK...

 ... a keresztségben Isten országába:

máj. 29	Szász Noémi, Benjámín, Tamás és Tamara	Budapest	Zsid 11,1
---------	---	----------	-----------

 ... az élet és halál Urától:

márc. 31.	Märtz István, Tatabánya	79 évesen	Ef 1,18
-----------	--------------------------------	-----------	---------

Ikerima

Az ikrekre lefekvés előtt rászól az édesanyjuk, hogy imádkozzanak. Karcosika elmondja az imát:

– Édes jó Istenem, nézz le rám, vigyázz az álomra, és adj az én jó szüleimnek is nyugodalmas jó éjszakát. Karcosika. Csabika ásit egy nagyot, és így szól:

– Dettó. Csabika.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink a nyár folyamán		
Alkalom	Mikor?	Hol?
Imaközösség	Istentisztelet előtt	Jókai út 81.
Istentisztelet	Vasárnap 10 ⁰⁰ -kor	Jókai út 81.
Bibliaóra	Megbeszélés szerint	Megbeszélés szerint
Minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztás van az istentiszteleten.		

Weboldalunk címe: <http://tatabanya.lutheran.hu>

A weboldallal kapcsolatos írásokat, észrevételeket a teranova@citromail.hu címre várjuk.

A Lámpás szerkesztősége várja az írásokat erre a címre: lampas@lutheran.hu

Várjuk az érdeklődőket a

gyülekezeti levelezőlistákra:

fraternet-tatabanya@lutheran.hu

(általános gyülekezeti információk)

fraternet-tbifi@lutheran.hu (ifjúsági lista)

E listákra jelentkezni lehet a lelkészi hivatal címén: tatabanya@lutheran.hu

A lelkészi hivatal címe:

Tatabánya-Alsógalla, Tátra u. 13.

Telefon: 34/316-201

Schermann Gábor lelkész elérhető ezen kívül a 20/824-2764-es telefonszámon, valamint a gabor.schermann@lutheran.hu illetve tatabanya@lutheran.hu e-mail címen.

Hivatali idő: megbeszélés szerint

Ez év elején kezdte meg munkáját Tatabányán a Pünkösdi Evangéliumi Közösség Országos Cigánymissziójának Házi Segítségnyújtó Szolgálat. Munkájuk során a háztartásban szükséges kisebb tennivalók (vásárlás, ügyintézés stb.) elvégzésében segítenek, kizárólag állami forrásból, tehát az ügyfelek (a segítségnyújtást igénybe vevők) számára ingyen. További információ a szolgálat irodájában (Tatabánya, Réti u. 156.), illetve *Kisné Gonda Erzsébet*nél: 70/388-0781.

Kertész Eszter: Zakariás

A szülést megelőzi
kilenc lassú hónap.
Ideje van a csendnek,
ideje van a szónak.

Önnön vértől belül
titkon formálódnak:
magzatomázás fénye,
súlya legyen a szónak.

Minden kimondott szó
parttól eloldott csónak.

Kertész Eszter: Felhő takarja

Hogy elment, azt jelenti, itt járt:
itt hagyta sebei titkát,
a porban lábnyomát, szerelmét.
Itt és túl tágul a jelenlét.
A világ pórusaiba hatol,
hogy megszólítson valahol.

LÁMPÁS – Tatabánya és környéke evangélikusságának lapja
Megjelenik negyedévente

Az újság előállításához adományokat elfogadunk erre a számlaszámra: Tatabányai Evangélikus Egyházközség
OTP Bank: 11740009-20201533

Felelős kiadó: Tatabányai Evangélikus Alapítvány

Szerkesztőbizottság: Cser Ákos, Kemény Ilona, Kemény István,
Vertényi Domonkos

Felelős szerkesztő: Schermann Gábor

- ☎ Bízalommal kérjük azok jelentkezését, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak az istentiszteletre vagy más alkalmakra eljönni. Szívesen segítünk autóval, hogy ilyen akadály ne válasszon el senkit a gyülekezet közösségétől!
- 🏠 Várjuk a kórházban fekvő betegekről való híradást, hogy személyesen meglátogathassuk őket, illetve azok jelzését, akik otthonukban szeretnék úrvacsorát venni.
- 📧 Kérjük az új otthonba költözőket, illetve az újonnan a gyülekezet területére került testvérek lakcímének jelzését.
- ☎ Köszönettel fogadunk minden, a gyülekezet szokásaival vagy személyes igénnyel kapcsolatos kéréseket.